

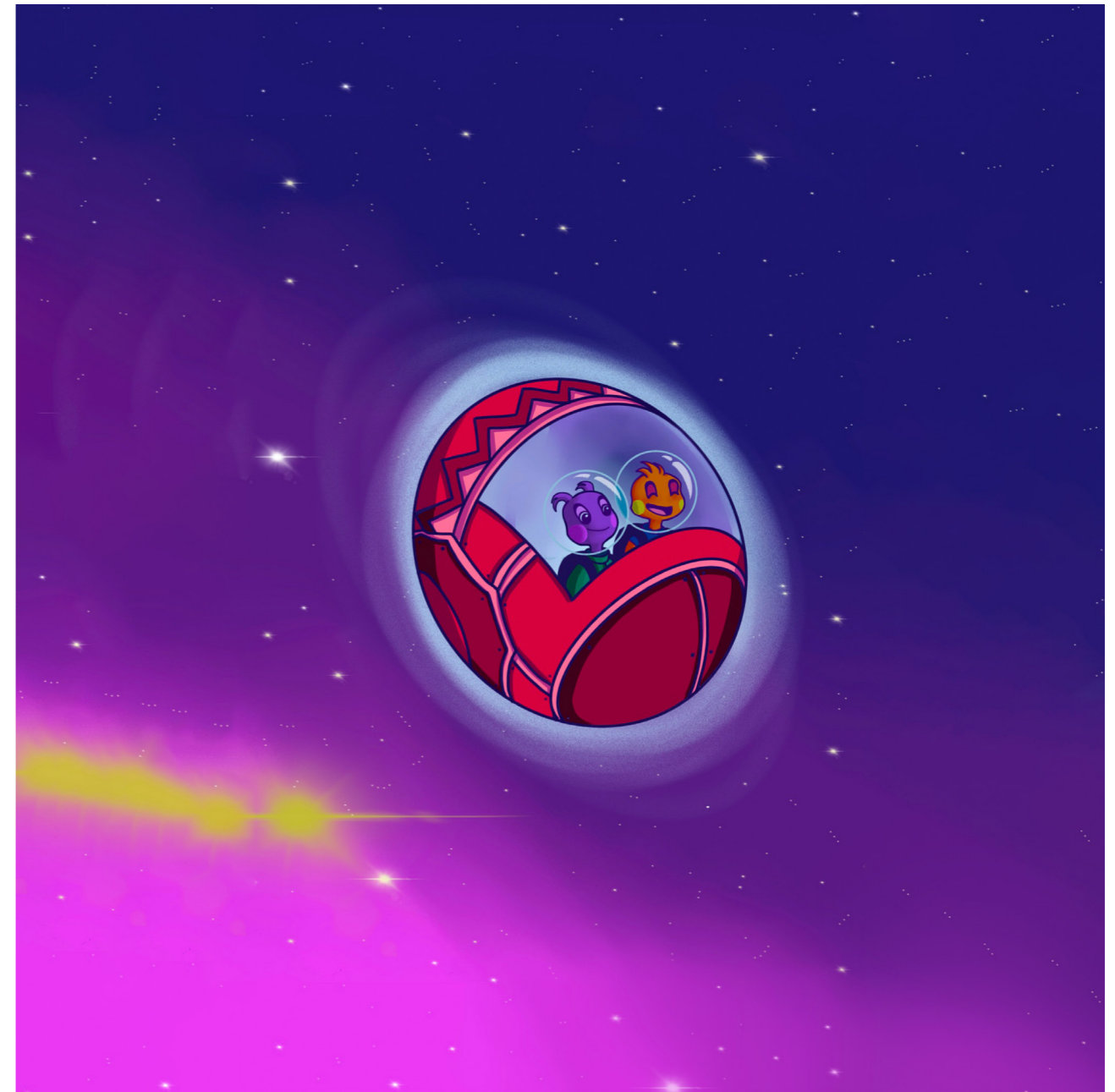
Noes & Imo

Geschreven door Naomi Grant
Geïllustreerd door Nazrina Rodjan

Noes en Imo stappen in hun ruimteschip.
Vandaag gaan ze naar planeet Aarde. Ze hebben op school gehoord dat er op planeet Aarde iets bestaat wat een 'gezin' heet.
Op planeet Sora, waar Noes en Imo wonen, kennen ze dat woord niet. Dus Noes en Imo gaan op onderzoek uit. Ze reizen af naar planeet Aarde om erachter te komen wat een gezin is.

Het ruimteschip vliegt razendsnel langs de sterren, langs vele andere planeten en dan dwars door de wolken heen die bij planeet Aarde horen.

Ze landen veilig op een grasveld en stappen uit.
Vol bewondering kijken ze om zich heen.
Op het grasveld zien ze kinderen spelen met een bal.

‘Zouden zij weten wat een gezin is?’, vraagt Noes.
‘Kom, dan gaan we het ze vragen’, zegt Imo.
Samen lopen ze naar de spelende kinderen toe.

‘Hallo kinderen van Aarde, mogen wij jullie iets vragen?’,
zegt Imo. De kinderen stoppen met spelen en kijken verbaasd
naar Noes en Imo. ‘Jullie zijn geen mensen’, zegt een jongetje.
‘Waar komen jullie vandaan?’

‘Wij zijn Noes en Imo. We komen van planeet Sora. We zijn naar de Aarde toe gekomen, omdat we willen weten wat een gezin is. Weten jullie wat een gezin is?’, vraagt Imo.

‘Ja, dat weet ik wel’, zegt een meisje dat Kaya heet.

‘Een gezin is: je ouders en je broers en zussen bij elkaar.’

Noes en Imo kijken elkaar vragend aan.

‘Wat zijn ouders en broers en zussen?’, vraagt Imo.

‘Ouders zijn papa’s en mama’s, grote mensen die voor hun kinderen zorgen. En de kinderen in het gezin zijn dan broers en zussen van elkaar. Zo heet dat’, zegt Kaya.

‘Ik denk dat ik het snap’, zegt Imo. ‘Bij ons op Sora zorgen de grote Sora’s ook voor de kleine Sora’s.’

‘Maar hoe ziet zo’n gezin er bij jullie uit?’, vraagt Noes.
‘Ieder gezin ziet er anders uit’, zegt Kaya.
Ze haalt een foto uit haar zak en laat dat aan Noes en Imo zien.
‘Dit zijn mijn papa, mijn broer en ik. Met hen vorm ik een gezin.’
Noes en Imo kijken naar de foto.
‘Dus jij hebt één groot papa-mens die voor twee kinderen zorgt?’,
vraagt Noes. ‘Precies!’, zegt Kaya.
‘En die twee kinderen zijn broer en zus?’, vraagt Noes.
‘Ja, wij zijn broer en zus’, zegt Kaya.
Imo pakt een schriftje uit haar tas en maakt een tekening
van het gezin van Kaya.

‘Hebben jullie ook allemaal één papa en één broer?’, vraagt Imo
aan de andere kinderen.
‘Nee’, zeggen de kinderen. ‘Al onze gezinnen zien er anders uit.’

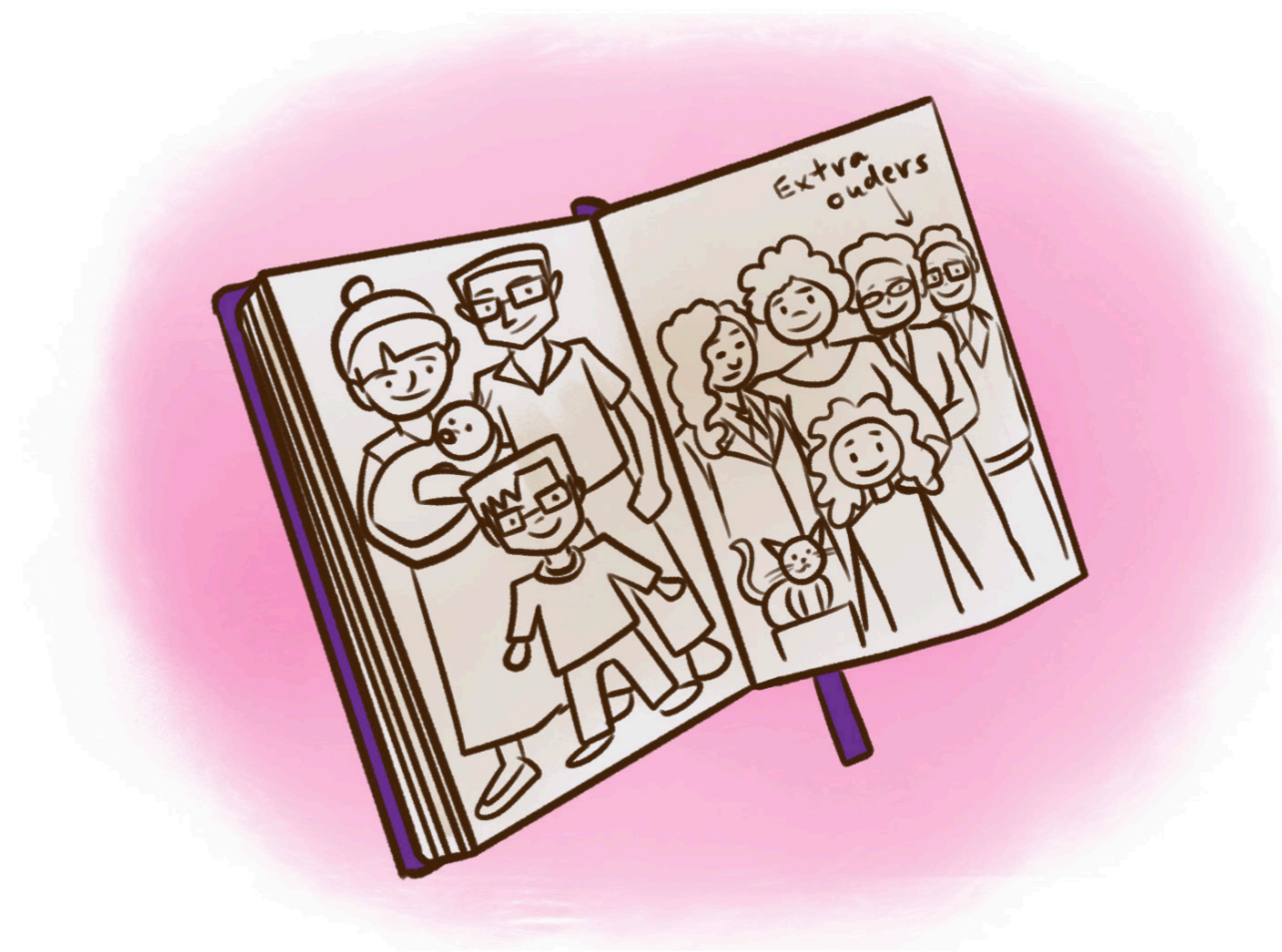
‘Kijk, dit is mijn gezin’, zegt Lodi. Hij laat een foto zien van zijn gezin.
‘Ik heb twee papa’s en twee grote zussen.’ Noes en Imo kijken naar de
foto.
‘Wat leuk’, zegt Noes. ‘Jullie zijn met meer mensen dan
het gezin van Kaya.’
‘Dat klopt’, zegt Lodi. Imo maakt een tekening van het gezin van Lodi.
‘Dus, twee grote papa-mensen en drie kinderen?’, vraagt ze. Lodi knikt.

'Mijn gezin is ook anders', zegt Dex. Hij zwaait met een foto.
'Ik heb een papa, een mama en een baby broertje.'
'Kijk, Noes, hij heeft een mama-mens!', zegt Imo.
'Ja, en een heel klein broertje!', zegt Noes.
'Mijn broertje is nog een baby', zegt Dex. 'Hij is twee maanden geleden uit mijn mama's buik gekomen.' Imo tekent het gezin van Dex in haar schriftje.

'Ik heb ook een mama!', zegt Rowan. Ze zwaait met een foto van haar gezin. 'Ik heb een mama, opa en oma en een grote zus', zegt Rowan. Imo en Noes kijken naar de foto.
'Een opa en oma, wat is dat?', vraagt Imo.
'Mijn opa en oma zijn de ouders van mijn mama. Ik zie ze eigenlijk ook als mijn ouders, omdat zij vooral voor mij en mijn zus zorgen', zegt Rowan.
'Oh, wat leuk', zegt Imo. 'Dus jij hebt extra ouders.'
'Ja, zo zou je het kunnen zien', zegt Rowan.

'En wat is dit?', vraagt Noes. Ze wijst naar het dier op de foto.
'Dat is onze poes, Jojo. Die hoort ook bij ons gezin', zegt Rowan. Imo tekent het gezin van Rowan in haar schriftje. Bij opa en oma schrijft ze erbij: extra ouders.

‘Ik heb ook huisdieren’, zegt Jessie. Jessie zwaait met een foto.
‘Kijk, ik heb een poes en een hond. En dit zijn mijn twee mama’s’,
zegt Jessie.

Noes en Imo kijken naar de foto.

‘Waar zijn jouw broers en zussen?’, vraagt Imo.

‘Die heb ik niet’, zegt Jessie. ‘In sommige gezinnen is er maar één kind. Onze huisdieren zijn geen mensen, maar mijn mama’s moeten wel ook voor hun zorgen. Dus de poes en de hond zijn ook een beetje hun kinderen.’

Imo tekent het gezin van Jessie in haar schriftje. Bij de poes en de hond schrijft ze erbij dat zij ook een beetje kinderen zijn.

‘Wij moeten weer terug naar planeet Sora’, zegt Imo.

‘Dank jullie wel voor de les. Dankzij jullie weten we nu dat er verschillende gezinnen zijn en hoe ze eruit kunnen zien’, zegt Noes.

‘Graag gedaan’, zeggen de kinderen.

Noes en Imo stappen in hun ruimteschip. Ze zwaaien naar de kinderen.

‘Tot de volgende keer!’, roepen ze.

Alle kinderen zwaaien terug. ‘Dag, tot de volgende keer!’

Dwars door de wolken, langs vele andere planeten en glinsterende sterren vliegen Noes en Imo razendsnel terug naar planeet Sora.

Terug op planeet Sora komen Noes en Imo hun vriendjes tegen. 'Kijk eens wat wij hebben geleerd op planeet Aarde', zegt Imo. Ze laat de tekeningen in haar schriftje zien.

'Dit zijn gezinnen', zegt Imo.

'Sommige kinderen hebben mama's, sommigen hebben papa's en sommigen hebben allebei!', zegt Noes.

'Ja, en dan hebben sommige kinderen ook nog broers en zussen!', zegt Imo. 'En Rowan heeft ook nog een opa en oma die bij haar wonen.'

De vriendjes van Noes en Imo kijken vol bewondering naar de tekeningen.

'Als ik later groot ben, wil ik ook een eigen gezin', zegt Noes.
'En jij, Imo?'
Imo kijkt naar de tekeningen en denkt even na.
'Ik weet het nog niet', zegt ze. 'Dat zie ik wel als ik later groot ben.'
'Goed', zegt Noes. 'En anders kom je gewoon bij mijn gezin.'
Noes lacht naar Imo.
'Ja', zegt Imo. 'Dat lijkt me heel leuk.'

